

राज्ञं गृहाण भरत पितृपैतामहं ध्रुवं ।
 अभिषेचय चात्मानं पाहि चास्मान् नरर्षभ ॥ ५ ॥
 अभिषेचनिकं भाण्डं कृत्वा सर्वं प्रदक्षिणं ।
 भरतस्तं जनं सर्वं प्रत्युवाच धृतव्रतः ॥ ६ ॥
 ज्येष्ठस्य राजता नित्यमुचिता हि कुलस्य नः ।
 नैवं भवन्तो मां वक्तुमर्हन्त्यकुशला इव ॥ ७ ॥
 रामः पूर्वे हि नो भ्राता भविष्यति महीपतिः ।
 अहं त्वरण्ये वत्स्यामि वर्षाणि नव पञ्च च ॥ ८ ॥
 युज्यतां महीती सेना चतुरङ्गमहाबला ।
 आनयिष्याम्यहं ज्येष्ठं भ्रातरं राघवं वनात् ॥ ९ ॥
 अभिषेचनिकं चैव सर्वमेतदुपस्कृतं ।
 पुरस्कृत्य गमिष्यामि रामहेतोर्वनं प्रति ॥ १० ॥
 तत्रैव तं नरव्याघ्रमभिषिच्य पुरस्कृतं ।
 आनयिष्यामि वै रामं हृद्यवाहमिवाधरात् ॥ ११ ॥
 न सकामां करिष्यामि स्वामिमां मातृगृध्रिनीं ।
 वने वत्स्याम्यहं दुर्गे रामो राजा भविष्यति ॥ १२ ॥
 क्रियतां शिल्पिभिः पन्थाः समानि विषमाणि च ।
 रक्षिणश्चानुसंयान्तु पथि दुर्गविचारकाः ॥ १३ ॥
 एवं संभाषमाणां तं रामहेतोर्नृपात्मजं ।
 प्रत्युवाच जनः सर्वः श्रीमद्वाक्यमनुत्तमं ॥ १४ ॥